



Pe site-ul dacoromanica.ro există o lucrare scrisă de Jacques Ancel- "Les Frontières Roumaines-Géographie Politique", Bucarest, 1934, cu un număr de 42 de pagini care ne limitează frontierele la Tisa (deși vinurile bune de Tokaj sunt imediat dincolo de Tisa) și respectiv pe Nistru (deși sunt românofoni mult dincolo de Nistru). Autorul scrie cum pe malul stâng al Nistrului, URSS a conservat urmele hatmanatului lui Gh. Duca, "une <Republique Moldave>, óu un million de roumains sont pressés par deux millions et demie Ukrainiens, c'est-á-dire des Ruthènes", ceea ce confirmă cele afirmate de către noi. Dânsul menționează și localitățile din sudul Basarabiei create prin colonizare recentă de către Țarul Alexandru I "(numite după victoriile sale din 1812-1814): Berezina, Culm, Lepzig, Ferșampenuaz, Arciz, Brieni, Paris (un mic Paris în mijlocul stepelor basarabene): ele sunt populate de germani catolici și de către bulgari".

Domnul Jacques Ancel a fost ales în 27.05.1932 membru corespondent al Academiei Române.

În ciuda faptului că era veteran medaliat din primul război mondial ca Ofițer al Legiunii de Onoare și Crucea militară 1914-1918 (avea cetățenia franceză prin naștere, căci era francez), era cadru didactic la Sorbona, avea Doctorat, a fost arestat de către poliția franceză și de către germani (Gestapo) în decembrie 1941, fiind dus în lagărul de la Royallieu, la Compiègne. Epuizat de episodul prelungit de detenție între 1941-1942, deși eliberat, moare în decembrie 1943. Lagărul de la Royallieu era un lagăr de tranzit și de internare care a avut transporturi către lagărele din Germania și a funcționat între iunie 1941 și august 1944. Lagărul depindea de SD. Între deportați spre Germania sau internați ai lagărului amintim: Abraham Berlin (artist pictor), nepoata celebrului pictor Jean-François Millet, un descendent al familiei Romanoff, o nepoată a generalului De Gaulle, numită Geneviève de Gaulle-Anthonioz.

E posibil ca eliberarea dlui. Jacques Ancel (1882-1943) să fi survenit la insistențele românilor.

O ultimă remarcă: deși de religie mozaică, fotografia îl arată e adevărat ne-arian, cu fizionomie de metis, de lăutar din margine de București. Pare-se că era "de-al nostru" prin ascendență (doar ca o părere), dar mai multe nu am putut afla. Iar afirmația e incertă, căci putea proveni și dintre tetuani (evrei dintre arabi).

Despre dl. Jacques Ancel, membru corespondent al Academiei Române

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE

Luni, 10 Ianuarie 2022 19:18 - Ultima actualizare Luni, 10 Ianuarie 2022 19:20

Atașăm fotografia, dar nu avem certitudinea absolută că îl reprezintă pe Dl. Jacques Simon Ancel și exprimăm îndoieli asupra fotografiei.

Scris unsprezece decembrie 2021, trimis la sighet-online.

Scris de Gheorghîța N. Dobre și Valentin-Claudiu I. Dobre din surse scrise și internet